

Publicerad 2023-05-02 08:48 av Sefarge

Att ha förstoringsglasat på. ..?

Tack snälla du,
förstora mig inte.

Varken min godhet
eller mina gjorda fel

(När de nu ändå
finns där hos mig?)

Då förstör du väl
ej
nåt för oss båda. ..?

När ditt öga blir
20 ggr större på
allt i din närhet

Och du mister
Synen över de
närmsta träd
-topparna

Det är då,risken
med att bli allt-
för Poetisk ökar

Att syna mätare
-larven på lövet

Och göra det lilla,
till sin egen upp-
förstora livstil

Men
att samtidigt tappa

bort
begrepps-distansen

Var man befinner sig
även bland grynnor
och skär

Samt droger som inte
hjälper till, utan bara
förvanskar det mesta.

Till en hallucination o
med att göra tillvaron
mer psyko-neurotisk?

Att istället vara del i och
kunna släppa in kraften
av det stora hela i en själv
(så mycket man nu förmår?)

Kan väl ej vara allför fel?

Och kunna erkänna att
vi alla är del av helheten,
det gräns över-skridande

Och inte behöva invänta
andras ursäkter hela tiden

Utan kunna förlåta de oss
Skyldiga äro, och vandra
vidare genom livet (om
det nu bara går?)

Och även förlåta vårt eget
felsökande Förstorningsglas

Som för det mesta letar
upp alla möjliga misstag

Begångna av andra,eller
oss själva,hela tiden.

Här som där. ..?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten